

RESUM GESTIÓ
MUNICIPAL 1980

granollers

INFORMATIU

Butlletí de l'Ajuntament de Granollers

Gabinet de premsa

abril 81

A l'acabar els cinc primers anys era de 74 milions

Quasi 300 milions de deute

Quan els auditors tanquen l'anàlisi de la gestió de Vimugrasa constaten que des de 1971 a 1978 havia totalitzat 114.460.716 pessetes de pèrdues i l'empresa quedava amb un deute d'arran 274 milions de pessetes. Un deute que, en aquests moments ha crescut sensiblement a causa dels interessos que van generant els crèdits que, al seu moment, van concedir Banesto i la Caixa d'Estalvis de Sabadell (uns 16 milions més Banesto, i uns 6 milions la Caixa de Sabadell). El 31 de juliol de 1980 es pot assegurar, doncs, que el deute de Vimugrasa es xifra en més de 295 milions de pessetes.

D'aquest deute, més de cent milions corresponen a Banesto, uns 40 a la Caixa d'Estalvis de Sabadell, gairabé 80 a proveïdors i creditors varis (d'aquests, gairebé 50 es deuen a Parkings i Obres) i més de 50 corresponen als, si fa o no fa 350 veïns que havien avançat quantitats a compte per a l'adquisició d'un habitatge. Entre els creditors, també hi figura amb 8 milions de ptes. l'ex-alcalde de la ciutat, el Sr. Llobet que va desembutxacar diners a uns quants compradors que reclamaven amb insistència la devolució dels acomptes.

Vimugrasa, però, no va presentar aquestes mateixes xifres al Jutjat quan va sol·licitar la suspensió de pagaments. Els crèdits de Banesto i de la Caixa d'Estalvis de Sabadell, Vimugrasa els va "traspasar" a l'Ajuntament sense que hi pogués, com indica l'auditoria, cap base fonamentada per a fer-ho. El Ple de l'Ajuntament, a la sessió del mes de juliol de 1980 va declarar la lesivitat dels acords de l'Ajuntament anterior en acceptar el "traspàs" i ha iniciat un procés legal per poder-los revocar.

Des del punt de vista jurídic -

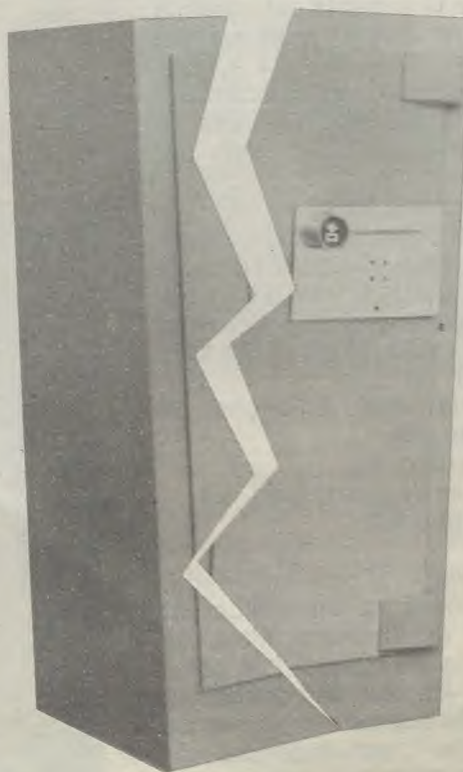
administratiu es té l'opinió que aquells acords (un d'aquests va tenir lloc el 30 de març de 1979, és a dir, quatre dies abans de les eleccions municipals) podrien incórrer en diversos defectes com el de no tenir l'informe previ de la Intervenció; habilitar despeses per a les quals no hi havia cap crèdit previst al pressupost i sobrepassar els límits del 25% de càrrega financera que tenen els Ajuntaments.

La gestió dels primers cinc anys va produir unes pèrdues que es podrien avaluar en 29 milions de pessetes i a aquesta xifra cal afegir el dèficit de construcció que es xifrava en gairebé 49 milions i mig de pessetes. A més d'aquesta pèrdua comptable que suma prop de 74 milions i mig cal tenir en compte l'important endeutament que origina un llast d'interessos que s'acumulen als comptes d'explotació dels exercicis següents.

Les pèrdues de Vimugrasa

	Vimugrasa	auditoria
1971	514.622	-----
1972	2.405.970	-----
1973	2.430.779	4.100.537
1974	4.243.965	6.460.905
1975	6.315.815	11.585.165
1976	3.839.005	12.567.491
1977	6.780.667	16.987.663
1978	-----	21.102.796

Com es pot apreciar, la diferència entre el que l'empresa assegurava que perdia i el que els auditors han pogut comprovar en base a la reconstrucció de dades obtingudes, és sensible. Els auditors donen com a vàlides les dades de 1971 i 1972 i pel que fa a les de 1978, Vimugrasa no les havia calculat.

Vimugrasa, a la fallida

Informar, construir

Al llarg dels dos primers anys de la nostra gestió, Alcalde i Regidors hem superat nombroses dificultats, però hem aconseguit que això funcione. Jo diria que bàsicament n'hem superat dues: d'una banda la nostre inexperiència, que sovint ens duia al verbalisme, l'enfrontament irreflexiu o l'oposició més estèril. Per altre costat, una situació de la Hisenda Municipal i de l'organització interna que impedié pensar en qualsevol realització.

Toco fusta i dic que el primer escull està vençut; tenim ara, una mica d'experiència i la consciència clara que parlar no és fer feina. El segon, en bona part també. Almenys sabem ón som i la cosa va millorant progressivament.

I ara que?. Doncs ara, el 1981, hem d'aconseguir dues noves fites prioritàries: en primer lloc, construir, invertir. Siguin diners del "Empleo Comunitario", siguin diners d'un pla d'inversions propi. L'activitat que en aquests primers mesos ja ha començat a notar-se al carrer (obres al cementiri, a les escoles, imbornals, urbanització del carrer Llevant, etc.) ha de augmentar progressivament fins a satisfer les evidents necessitats que té la Ciutat en obres d'urbanització, terrenys i instal·lacions.

Però també cal que sortim al carrer: que tots els ciutadans sàpiguen què fem i què pensem i que tots nosaltres sapiguem què pensem i què volen que fem.

Construir i informar, ve't aquí la feina que ens espera.

Durante los dos primeros años de nuestra gestión, Alcalde y Concejales hemos superado numerosas dificultades, pero se ha conseguido que esto funcione. Yo diria que, básicamente, hemos superado dos dificultades importantes: de un lado nuestra inexperiencia, que a menudo nos arrastraba al verbalismo, al enfrentamiento irreflexivo o a la oposición más estéril; por otra parte, la situación de la Hacienda Municipal y la organización interna que impedia pensar en llevar a cabo cualquier realización.

Toco madera y digo que se ha vencido el primer escollo: tenemos, ahora, algo de experiencia y la clara conciencia de que "hablar" no significa trabajar. Además, sabemos dónde estamos y las cosas van mejorando paulatinamente.

¿Y ahora qué?. Pues ahora, en 1981, tenemos que conseguir dos objetivos prioritarios: en primer lugar construir e invertir, sea con fondos del Empleo Comunitario, o bien mediante un plan propio de inversiones. La actividad que en estos meses ya ha empezado a notarse en la calle (obras en el cementerio, en las escuelas, sumideros, urbanización en la calle Levante, etc.) habrá de aumentar progresivamente, hasta satisfacer las evidentes necesidades de la Ciudad en cuanto a Urbanismo, terrenos e instalaciones se refiere.

Pero también es imprescindible que salgamos a la calle; que todos los ciudadanos sepan lo que pensamos y lo que hacemos y que todos nosotros sepamos lo que piensan los ciudadanos y lo que quieren que hagamos.

Construir e informar, he aquí el trabajo que nos espera.

RAFAEL BALLUS
ALCALDE DE GRANOLLERS

AJUNTAMENT DE GRANOLLERS

Registre

Granollers Informatiu

Dip. Legal: B-13957-80

Edita: Ajuntament de Granollers. Gabinet Municipal de Mitjans de Comunicació.

Portada: **Jordi Gorchs i Gelis**

Fotografies: **Pere Aligué**

Imprimeix: **TOT RÀPID**

Carrer Barcelona, 74 - Granollers.

Sumari

Construir i informar (Rafael Ballús)	2
Quasi 300 milions de deute	3
Les pèrdues de Vimugrasa	3
Què és una auditoria	4
Caos administratiu	5
Madrid no vol finançar	6
Can Monic — Affaire Llobet —	6
Hablan los afectados	7
Auditoria	8 y 9
Una sortida per a Vimugrasa	10
Gestió Municipal 1980	11 - 19
Urbanismo	11
Ensenyament	12
Asistencia Social	13
Cultura	14
Hisenda	15
Governació	16
Serveis	17
Acció Ciutadana	18
Esports	19
Juventut	19
Mercat	19
Hisenda Municipal i participació de l'Estat	20

Can Bassa: El cost calculat, un 45% per sota del real

Mereix un interès especial l'anàlisi de la gestió econòmica del primer polígon, inclosa la guardaria.

El resum del cost del polígon que ofereix aquest estudi econòmic és l'indicat al quadre I

D'acord amb aquest estudi, l'obra es va adjudicar a DYTSA per 143.376.344,25 ptes.

La realitat del cost amb els balanços auditats ha estat de 242.914.593,20 ptes. segons indica el quadre II.

De la comparació d'aquestes magnituds es desprèn un increment del cost de l'ordre del 45%. Indubtablement, de l'any 1.972 al 1.975 es produeix un augment de costos en general, conseqüència de les circumstàncies conjunturals del país, però el percentatge que s'evidencia en aquesta comparació fa suposar que hi ha hagut o bé *un error important* en el pressupost o bé *un notable incontrol* en el cost o *totes dues coses a la vegada*.

L'auditoria posa igualment en clar que els pagaments a DYTSA es realitzen contra la presentació de Certificacions d'Obres, amb les firmes corresponents de l'Arquitecte i de l'Aparellador però només arriben fins a la certificació n.º. 13 per un valor global de 55.275.490 ptes. A partir d'aquí, els altres pagaments es fan contra rebuts signats per DYTSA amb la indicació que són a compte de certificacions d'obra.

Can Bassa: Error de càlcul o incontrol

Quadre I

Resum del cost del polígon de Can Bassa presentat al Consell d'Administració l'any 1.972

Import de l'obra, mà d'obra, mitjans auxiliars i despeses generades de l'obra	105.804.866,65
17% de benefici industrial	17.986.827,17
Honoraris facultatius	4.023.230,02
Taxes	222.055,47
Estudi geològic	49.973,80
Dif. tipus licitació i adjudicació	19.584.651,44
Total	147.671.604,55
Valor terreny	20.000.000,00
TOTAL	167.671.604,55

Quadre II

Resum del cost real del polígon Can Bassa segons els Balanços auditats. Del que es desprèn un increment del cost de l'ordre del 45%. Que fa suposar bé un error important en el pressupost, un notable incontrol en el cost o totes dues coses a la vegada.

Inversió en construccions	215.965.767,21
Inversió en terrenys	19.736.474,50
Guarderia (Escola Bressol)	7.212.351,49
Total	242.914.593,20
TOTAL	167.671.604,55
Diferència	75.242.988,65 Ptes.

Què és una auditoria

Les auditories tenen per objecte conèixer la situació d'una empresa mitjançant l'anàlisi de tots els seus documents per realitzar un dictamen de la gestió duta a terme. Es a dir, comprovar el que anat bé i el que anat malament. El seu objectiu no és tant el de delimitar responsabilitats com el de detectar errors per poder-los corregir més endavant. L'auditoria és, per tant, el mitjà més eficaç de conèixer, a fons i veritablement, una empresa.

El dictamen de gestió de Vimugrasa es fonamenta exclusivament en la informació que es recull a l'auditoria. Això fa que no es puguin valorar tots aquells factors de tipus ètic, polític, etc., que van influir cada moment a l'equip gestor de Vimugrasa en prendre cada una de les seves decisions, perquè aquesta mena de factors no consten als documents.

L'auditoria de Vimugrasa va ser encarregada per l'Ajuntament de Granollers pel juliol de 1979 i ha estat realitzada pel "Gabinet d'Assistència a l'Empresa" que dirigeix el Professor Mercantil, Valentí Villanueva. Té un total de 61 folis, amb set apartats:

- Introducció (pàg. 1)
- Auditoria dels exercicis econòmics de 1971, 1972, 1973 (pàg. 5)
- Comptabilització de les operacions dels exercicis econòmics de 1974, 1975, 1976, 1977 i 1978 (pàg. 13)
- Auditoria dels balanços de 1978 (pàg. 33)
- Anexos (pàg. 41)
- Dictamen de gestió (pàg. 53)
- Epíleg (pàg. 61)

Una vegada confeccionada, l'Ajuntament va encarregar al despatx de l'advocat Martínez Merino, la realització d'un estudi sobre les diverses qüestions jurídiques que es desprenen de l'Auditoria. L'estudi té una extensió de 18 folis i va ser realitzat per l'advocat Josep Lluís Pérez del Pulgar.

Caos administratiu

L'equip encarregat de dur l'Auditoria a terme va tenir algunes dificultats per poder realitzar-la. Ells mateixos destaquen la "falta de direcció i control de la labor administrativa i comptable, accentuada a partir de 1974".

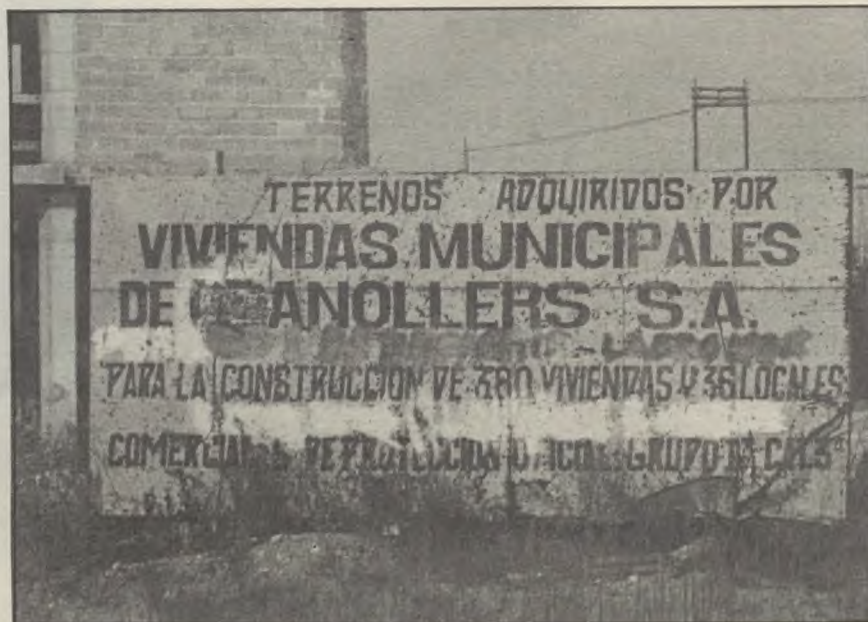
La darrera anotació del Llibre Major, per exemple, era del 31 de desembre de 1973. El llibre de Balanços i el d'Inventaris, acabaven el 31 de desembre de 1977 però al primer, a partir de 1974 només hi figuren saldos dels comptes, sense formar els comptes d'explotació. Al llibre d'Inventaris no hi consta el desglossament del subcomptes i comptes personals i tampoc no es relacionen els béns materials inventariats.

Davant d'aquesta insuficiència d'informació, es van examinar els arxius i es va apreciar una "diversitat de criteris classificatius i un cert desordre, especialment als documents corresponents al 1978" tal com indica textualment l'auditoria. Aquesta feina de "treure la pols" a l'arxiu de Vimugrasa, va produir alguns descobriments notables, com ara un sobre de 79.500 ptes. i diverses lletres a-

ceptades per adjudicaris però que no havien estat passades a cobrament, per un total de 327.788 ptes. De tota manera no es va poder trobar enlloc la comptabilitat des de 1974 fins a 1978; les operacions bancàries de 1974 no estaven registrades enlloc i només es va trobar una relació de cobraments i pagaments que comprèn alguns mesos del 74. A partir de 1975 les operacions bancàries eren relacionades en llistes per ordre cronològic però sense que estiguessin sumades les quantitats deutores i creditors i sense que s'indiqués cap saldo.

A través del Sr. Angel de Riquer, Oficial Major de l'Ajuntament, secretari del Consell d'Administració de Vimugrasa i membre de l'Assessoria Fiscal i Laboral d'Empreses, encarregada des de 1974 de dur l'administració de Vimugrasa, es va connectar amb les persones encarregades de la comptabilitat, però tampoc d'aquestes gestions es va obtenir cap resultat positiu.

L'equip auditor es va veure forçat, per tant, a reconstruir la comptabilitat dels exercicis del 1974 al 1978.

Vimugrasa: Els documents no són clars

Hablan los afectados

La suspensión de pagos de Vimugrasa dejó tras de sí una secuela de trescientos afectados. Trescientos afectados con sus respectivas familias que entregaron unas cantidades a cuenta por una vivienda en 1975. Para ellos, para los "damnificados" como alguien los ha definido, el futuro es incierto.

"Estamos desengañados, cansados de siempre luchar los mismos". Es la primera respuesta de Francesc Valdeperas, uno de los afectados, cuando se le pregunta cuál es su actual situación. La respuesta de Jesús Díez García y de José María Arjona no dista mucho de la de su compañero.

"En beneficio de 380 - aseguran - sólo trabajan ocho o diez personas. Nos enfrentamos con quien corresponda y los demás a esperar a ver que pescan".

Los ánimos han ido decayendo desde aquella asamblea de febrero de 1979, a un paso de las elecciones municipales, en que, según dicen, *"nos abrieron los ojos"*. Fué aquella una asamblea multitudinaria, como no ha vuelto a haber otra.

"Hasta ese momento las respuestas que nos daban era que todo estaba en Madrid, que era cosa de 15 días. Fué allí cuando comprobamos además que había mucha gente de fuera de Granollers. De Barcelona, de toda Catalunya, del resto de España, incluso. Habla gente que tenía pedida una vivienda y no sabía ni donde estaba Granollers. Todo esto vino de cuando cambiaron la calificación a viviendas sociales. Y seguro que éso lo montó Vimugrasa para darle largas al asunto, para poder seguir ingresando dinero".

"Queremos viviendas"

Y desde ese momento, desde que se descubrió la irregular gestión de Vimugrasa surgió la pregunta. ¿Y ahora qué?. *"La opinión general de todos es que se construyan las viviendas. Re-*

cuperar el dinero no tiene ya ningún valor. El esfuerzo que hicimos entonces para depositar aquellas cantidades hoy ya no tiene ningún valor. Y eso hay que valorarlo". Sin embargo ante este deseo hay una evidencia, como apunta otro de los afectados. *"Muchos pueden preferir ya el dinero porque se han comprado otra vivienda. Pero eso es una propuesta que no se nos ha formulado. La única alternativa que se nos ha ofrecido es cobrar dentro de cuatro años. Y claro, la gente que se ha endeudado para poder comprar un piso piensa que dentro de cuatro años puede tener ya sus problemas económicos resueltos".*

● **"A este paso, y si se construyen los pisos, serán ya para nuestros hijos".**

● **"La solución no la veremos nunca".**

Con cierto sentido del humor, uno de los afectados precisa:

"En todo caso, al paso que vamos y teniendo en cuenta que

las solicitudes las hicimos en 1975, si se construye el piso puede ser para mi hijo".

Vimugrasa se hundió definitivamente en un pozo sin fondo cuando se comprobó que el Ministerio de la Vivienda sólo daría el 47,11 por ciento del valor de la obra, es decir, 247 millo-

nes de pesetas. *"Nadie sabía que la empresa iba mal. Te daban a entender que era el Ayuntamiento y el Ministerio de la Vivienda, con el 50% cada uno, los que hacían las viviendas. Decían que todo era cosa burocrática. Y, claro, lo velas casi dentro de lo normal".*

Entonces vinieron las prisas y algunos - pocos y afortunados -

podieron recuperar el dinero entregado a cuenta. A otros intentaron sacarles más. *"Me dijeron que pagara medio millón más". ¡De verano!, "les dije, si tengo medio millón no me compro esta vivienda".*

Cunde el desánimo

Las sospechas y el pesimismo se precipitan. *"Incluso creo*

que la solución no llegaremos a verla nunca. Estamos luchando a nivel provincial contra un muro infranqueable porque no quieren que de Barcelona el tema pase a Madrid".

- Tendríamos que ir a Madrid. Ahora en el camino se pierde todo", apunta uno de los afectados.

- Pero estamos en lo de siempre - se apresta a contestar su compañero -, ¿Cuántos iríamos?. Si la vez que hemos sido más éramos 65. Si fuéramos todos a las manifestaciones y a las reuniones no haría falta ir a Madrid.

La Comisión de Liquidación que debe dilucidar el futuro de los bienes de Vimugrasa está en suspenso. *"Es muy lógico. Nadie se quiere hacer responsable de liquidar aquello si los restantes afectados no dan la confianza plena a los cinco representantes para actuar. Y estamos tan deshinchados que no hay ni siquiera ánimos para convocar a la gente".*

Entregaron cantidades que oscilan entre las 50.000 y las 550.000 pesetas. Y ven negro el futuro. *"Como el carbón. El Ayuntamiento o es incapaz o no puede resolverlo. No se si es por ineptitud o porque trabaja a tope y no le hacen caso. Mientras el Ayuntamiento no diga que ha dado todos los pasos, el juez no dirá que se liquide. Nosotros hemos depositado toda la confianza en el Ayuntamiento para que haga todas las gestiones que no podemos hacer".*

J.J.C.

Madrid no vol finançar

El Conveni de la Suspensió de Pagaments de Vimugrasa va ser aprovat pel Jutjat el 15 de Novembre de 1.979. Atorga un termini de 4 anys per al pagament dels crèdits i una fórmula que planteja interessos clarament contraposats: d'una banda, els dels adjudicatari dels habitatges, que en volen la construcció, i per l'altra els de la resta de creditors que volen que s'alienin els béns de Vimugrasa per poder cobrar.

La fórmula estableix que cal intentar d'obtenir el finançament de l'Institut Nacional de l'Habitatge. Això significaria que es podrien construir els habitatges i pagar els deutes. Però si aquest sistema no assolís el resultat esperat, es lliurarien els béns de Vimugrasa (el terreny de Can Monic, valorat en 111 milions de pessetes i els habitatges en construcció, valorats en 77 milions) a una Comissió Liquidadora que podria optar entre construir o bé alienar la finca per poder encarar-se als crèdits.

La Comissió Liquidadora es composta per deu membres: cinc adjudicatari i cinc proveïdors. L'opció adoptada per Vimugrasa ha estat la d'intentar que s'aconsegueixi el finançament de l'Institut Nacional de l'Habitatge. Si aquest finançament s'obtingués i es procedís a la construcció d'habitatges, els adjudicatari assumirien el deute de la Caixa d'Estalvis de Sabadell.

De tota manera, les gestions realitzades fins aquest moment fan arribar a la conclusió que l'administració és hostil a concedir el finançament adduint dificultats d'ordre pressupostari d'una banda i els tèrbols antecedents de Vimugrasa per l'altra.

Can Monic

— Affaire Llobet —

Francisco Llobet Arnán, ex-alcalde de Granollers, tiene un proceso abierto en la Audiencia de Barcelona por su vinculación a la compra-venta de terrenos de Can Monic Nou, donde se encuentran las viviendas inacabadas de Vimugrasa. El auto de procesamiento fue dictado por el Juzgado número dos de Granollers.

La Compra, siete millones

En abril de 1.973 cuatro mujeres, Josefa Colomer de la Cuesta (esposa de Francisco Llobet Arnán); María Montaña Cladellas (esposa de Juan Margarit Illa); Concepción Torndelacreu Tarté (esposa de Valentín Leiro) y Rosa Carrera Graña (esposa de Lorenzo Fontán Gómez) adquirieron 33.833 metros cuadrados de la finca de Can Monic por siete millones de pesetas. En septiembre de 1.975 el señor Leiro Paz, apoderado de las compradoras, vendió la mitad de la finca aproximadamente por 51.875.000 pesetas. La compra fue realizada por Viviendas Municipales de Granollers S. A. (Vimugrasa), representada por el Sr. Llobet Arnán, alcalde de la ciudad y

Llobet se precipitó

presidente de la sociedad. En dos años y medio y por la mitad de las tierras la operación había supuesto para las vendedoras un beneficio neto de 44.870.000 pesetas.

Llobet decide antes de tiempo

Las fechas relacionadas por la auditoría evidencian que el Sr. Llobet fué autorizado para la compra de los terrenos cuando aún el Consejo de Administración de Vimugrasa no había decidido adquirirlos (se autoriza en mayo del 75 y se decide la compra un mes más tarde). En esa fecha, junio del 75, se decide adquirir los terrenos a Valentín Leiro cuando el Sr. Leiro no tenía potestad sobre ellos ya que las compradoras no le otorgaron poderes hasta julio del 75. En septiembre de 1975 la venta quedó formalizada, pagándose al contado. En ese año, Vimugrasa tuvo unas pérdidas superiores a los once millones de pesetas.

Nueve meses y la renuncia

La auditoría señala igualmente que para la realización del cupo de 1.971 se inició el estudio en 1.972 y nueve meses después, en noviembre, se acordó renunciar a su construcción. Por el contrario, en junio de 1.975 se acordó solicitar un cupo de 400 viviendas para 1.975 y en la misma reunión se acordó comprar ya el terreno de Can Monic para ubicar esas viviendas cuyo cupo aún no estaba concedido.

El equipo auditor dice textualmente a este respecto: "Esta diferencia de procedimiento entre uno y otro caso, la coincidencia de acuerdos en 1.975 difíciles de explicar, unidas a las circunstancias personales que concurren en la parte vendedora de los terrenos es lógico que permitan toda clase de interpretaciones y especulaciones".

Lucro mundo de Vimugrasa

Querían empezar con un millón

se evidencia que este hecho representa una pérdida de unos diez millones, al tener que pagar los intereses de 1.976 que ya debían ser a cargo de los adjudicatarios, y las amotizaciones vencidas del mismo año, con lo cual disminuye el valor de las hipotecas de los adjudicatarios, o incrementa su costo.

La modificación del valor de los módulos, era un reconocimiento del incremento del costo que se producía, consecuencia de la inflación y a la vez que aumentaba la base para las hipotecas, permitía aumentar el precio total de la vivienda a los adjudicatarios al reconocer que éstas tenían un mayor valor consecuencia de las circunstancias económicas que habían conducido a cambiar el valor del módulo.

Esta circunstancia motivó que existiera una diferencia entre el valor de la cédula provisional y la cédula definitiva.

Por razones que no se evidencian, pero que deben suponerse de causa política, ya que no económica, se aplicó el precio de la cédula provisional al adjudic

car las viviendas del primer polígono.

Se indica en el informe de Auditoría que de aplicar el valor de las cédulas definitivas en lugar de las provisionales, Vimugrasa hubiera podido ingresar una cifra superior en unos 22.000.000, con relación a la ingresada.

A pesar de esta grave situación Vimugrasa decide emprender la construcción de un nuevo polígono de viviendas. Existe un estudio económico presentado en noviembre de 1.976 al Instituto Nacional de la Vivienda para la construcción de 380 viviendas, 28 locales comerciales y 204 plazas de parking, es decir, el grupo de Can Monic.

En este estudio se prevé un coste total de 524.290.795 Ptas. y un presupuesto de ingresos de 547.290.795 Ptas. resultando un superávit de 23.000.000 de Ptas., de las cuales dice el estudio, se destinarán 3.000.000 para gastos de administración y los 20.000.000 restantes serán un beneficio para Vimugrasa.

De este estudio económico destaca a primera vista que entre los gastos no figuran los fi-

nancieros, que indudablemente deberán existir y que no serán de poca importancia, teniendo presente la estructura financiera de la Empresa.

Ante la experiencia de como se desarrollaba la construcción del primer polígono, y toda la problemática financiera que se ha analizado, parece que una gestión razonablemente fundada en principio de economía de empresa, aún cuando en este caso la empresa no persiga lucro y cuentan en la decisión factores de política social, se estima que debía optar por no iniciar nuevas construcciones.

● No había plan conjunto de organización.

● Operación administrativa carente de objetivos.

● No existe contabilidad desde 1974.

● Algunos documentos no son fiables

La auditoria desvela el ocu

La auditoría de Vimugrasa acaba con una advertencia: "La complejidad de la evolución de Viviendas Municipales de Granollers S. A. desde su fundación hasta 31 de diciembre de 1978 y las especiales circunstancias en que se ha desarrollado no hacen factible un resumen final estimativo". No obstante, a lo largo de casi ocho folios se destacan en la auditoría algunas de las irregularidades más relevantes de Vimugrasa. Lo que aquí sigue es un resumen de esos ocho folios intentando respetar en lo posible el texto exacto de la auditoría.

En ningún caso se aprecia un plan conjunto de organización que abarque todos los extremos de la labor administrativa y contable, que establezca los controles necesarios para la fiabilidad de las anotaciones y suministra la información necesaria y suficiente para que los órganos de decisión de la Empresa (Consejo de Administración y Junta General) cuenten con elementos adecuados para desempeñar su función.

La operativa administrativa está totalmente carente de objetivos a lograr y de métodos a seguir para alcanzarlos.

La pequeña parte de labor positiva que se ha realizado a partir de 1.974, obedece a la aplicación de las normas de trabajo que el personal auxiliar estimó necesarias para salvaguardar su responsabilidad en los distintos trabajos que realizaba.

Dentro de esta área la carencia de contabilidad desde 1.974, es el hecho más negativamente destacable y de consecuencias graves por la falta de información, imprescindible para gestionar la empresa en todas sus vertientes.

Si bien se encuentra entre la documentación, y aún formando parte de las actas del Consejo de Administración y de la Junta General, estados contables y Balances, algunos de ellos que no coinciden con el cierre del ejercicio económico, sino referidos a fechas intermedias, no se les puede atribuir ninguna fiabilidad por carecer de un soporte contable comprobable.

Un millón de pesetas de capital resulta totalmente insuficiente para una empresa dedicada a la construcción de volúmenes de obra de tal importancia como Vimugrasa, aunque para la clase viviendas a construir cuenta con la Banca Oficial para la financiación de una parte muy importante de sus polígonos.

Por parte del Ministerio de la Vivienda se fueron modificando, en el transcurso del período que duró la construcción del primer polígono, el valor de los módulos a los efectos de determinar el precio de la vivienda y la base para la concesión de créditos hipotecarios

por parte del Banco de Crédito a la Construcción.

Realizados los primeros cálculos sobre un valor de módulo de 2.000 Ptas. por metro cuadrado, se fijó por el citado Banco un crédito hipotecario de 98.800.000 Ptas. a razón de 200.000 Ptas. por cada una de las 494 viviendas.

En los años siguientes se elevó hasta 2.600 Ptas. el valor del módulo, lo cual permitía una hipoteca de 260.000 Ptas. por vivienda, que totalizaría un crédito de 128.440.000 Ptas. Esta ampliación de hipoteca fue denegada por el Banco de Crédito a la Construcción.

En la legislación se preveía para las empresas que construyeran el tipo de viviendas que edificaba Vimugrasa la posibilidad de premios y subvenciones a fondo perdido, como apoyo de la Administración a la labor social de tales entidades. Sin embargo, Vimugrasa no consiguió ninguno de estos premios y subvenciones.

Negativo resultó no poder dividir la hipoteca en el momento de entregar las viviendas. (1.975).

Insostenible grado de endeudamiento

Analizando los distintos balances que figuran en la Auditoría, se aprecia un *insostenible* grado de endeudamiento que adquiere Vimugrasa para conseguir la financiación de sus inversiones.

Por dificultades de tesorería no paga los intereses vencidos del crédito hipotecario, y cuando llega el momento de su división, el Banco de Crédito a la Construcción se niega a ello, hasta tanto Vimugrasa no liquida los intereses vencidos más la demora correspondiente.

Esta situación anormal dura hasta 1.977 en que puede pagar intereses y amortizaciones vencidas, produciéndose seguidamente la división de la hipoteca.

En el informe de la Auditoría

Els homes de Vimugrasa

Al Consell d'Administració de Vimugrasa, a més dels càrrecs polítics, hi figuraven diverses personalitats de la vida econòmica granollerina, d'acord amb el que preveia el reglament de Serveis de les Corporacions Locals. El seu càrrec tenia especialment un caire simbòlic, pel que representaven i eren escollits lliurament per la Junta General de Vimugrasa.

El primer Consell d'Administració es va constituir al Ple del 25 de febrer de 1.971 i la remodelació es va produir el 24 de febrer de 1.974, després de les eleccions municipals. Al llarg de tota la seva existència, fins l'arribada del nou consistori democràtic, el president va ésser l'alcalde de la ciutat, senyor Llobet i el secretari l'Oficial Major, senyor Angel de Riquer Vila.

Del caos, a la planificación

La problemática urbanística de Granollers viene determinada por la irracionalidad del Plan de Ordenación vigente, que no refleja en absoluto la realidad urbana de la Ciudad. En este sentido, la Conselleria d'Urbanisme ha intentado corregir en lo posible esta disparidad a partir de la Ley del Suelo de abril de 1976, teniendo en cuenta la grave crisis que atraviesa el ramo de la construcción, y mientras se elabora el nuevo PGOU, más acorde con las necesidades de la población.

Por esta razón se conceden preferentemente licencias de obras en zonas calificadas como Casco Urbano. Los datos del departamento señalan que durante el ejercicio 1980 se han tramitado 604 licencias distribuidas de la siguiente forma:

- 473 obras mayores (reformas interiores, excavaciones, etc.)
- 115 obras mayores (construcciones, reformas estructurales, etc.)
- 30 pendientes de aprobación
- 20 pendientes de presentar documentos

Reducir la densidad de población

La altura máxima de edificación en zona de ensanche ha sido modificada a fin de congelar el incremento de la densidad de población, lo que implica, además, una notable mejora en las dotaciones de equipamiento comunitario.

Por otra parte, se ha conseguido una mayor eficacia en el cumplimiento de las Ordenanzas, al disponer de los medios técnicos y de personal suficientes para una adecuada inspección de obras.

En cuanto a la ubicación de industrias, se han concedido durante 1980 un total de 80 licencias, y está proyectada la creación de un departamento de inspección industrial. Esta iniciativa se debe entender como una fórmula posible para encontrar soluciones conjuntas a la degra-

El actual Plan de Ordenación no sirve

dación del medio ambiente y a la aplicación correcta de las ordenanzas que señalen los organismos oficiales.

En el capítulo correspondiente a obras públicas, el departamento prevé que 1981 va a ser el año más propicio para llevar a cabo obras de la Red Arterial, siempre y cuando se disponga de la asignación presupuestaria suficiente.

Al hacer balance de la gestión realizada durante el pasado año, hay que hacer constar los perjuicios que causa el actual Plan de Ordenación, que mediatiza ostensiblemente cualquier intento de normalización urbanística. Este hecho es el determinante de que la mayor parte de planes parciales no se encuentren en fase de ejecución; algunos carecen de aprobación definitiva y otros sólo disponen de red viaria y algunos servicios (alumbrado y alcantarillado), sin contar con la licencia de la Comisión Provincial de Urbanismo ni el proyecto de urbanización preventivo.

Esta situación provoca inconvenientes en el desarrollo de la Ciudad, y principalmente en las zonas industriales. La implantación de nuevas industrias viene condicionada, en parte, por la si-

tuación legal del sector, y aunque actualmente se han buscado ciertas salidas provisionales, tal situación incide también en las industrias instaladas en la zona urbana, condicionando el casco de la ciudad a una relación vivienda-industria, que sólo acrecienta la degradación del mismo, privándolo de las funciones propias de un centro ciudadano, perjudicando notablemente la dotación de servicios públicos, zonas de esparcimiento deportivo en cada barrio, culturales, circulación, etc.

Es urgente por lo tanto, plantear una planificación urbanística provisional, sobre todo en zonas como el casco urbano, mientras no se consiga la aprobación definitiva del nuevo PGOU -prevista para dentro de dos años- que de soporte legal a los criterios normalizadores que inspiran al departamento.

Los trabajos realizados por el equipo redactor del Plan General de Ordenación de Granollers, designado por la Generalitat, se someterán a información pública en breve plazo para que ciudadanos, entidades y asociaciones de vecinos puedan formular sugerencias o alternativas que redunden en un texto que refleje los intereses de la mayoría.

Una sortida per a Vimugrasa

Al constituir-se l'actual Ajuntament (Abril, 1.979) la situació de l'empresa "Viviendas Municipales de Granollers, S. A.", podia ésser resumida així:

a). Extraordinari malestar dels afectats, que es manifesten i escridassen el nou consistori.

b). La societat es troba en suspensió de pagaments (expedient presentat el 29-12-78). La relació d'acreditadors d'aquest expedient no inclou, al ésser declarada la suspensió (9-6-79), els deutes corresponents a Banesto i Caixa d'Estalvis de Sabadell.

c). Pel que fa a la gestió, s'ha de procedir a la constitució dels nous òrgans rectors (Junta General, Consell d'administració, President). Hom integra al Consell d'Administració, una representació dels afectats, per tal que participin en les gestions; sobretot en les referents a que l'INV (Institut Nacional de la Vivenda) compri el projecte Can Monic i construeixi les vivendes.

Cal remarcar la no existència de Gerent, ni comptabilitat, ni cap dels elements necessaris per al funcionament de qualsevol empresa.

d). La situació financera és pèssima: ultra els deutes que consten a la relació d'acreditadors de l'expedient de suspensió de pagaments, hi ha els resultats dels crèdits de Banesto i Caixa de Sabadell.

No cansarem al lector amb la relació detallada de trucades, gestions personals, visites a Madrid, etc., fetes per tal de trobar el desllorigador a un problema que afecta tant a l'Ajuntament, com a diversos industrials, com sobretot, a totes les famílies que lliuraren diners amb motiu de la construcció del polígon de Can Monic. Són moltes i consten a l'informe aprovat per la Junta General de VIMUGRAS, celebrada el propassat dia 16 d'octubre.

Val a dir que en aquests moments, i des de l'aprovació pel Jutjat del Conveni resultant de l'expedient de suspensió de pa-

gaments (15-11-79) és la Comissió Liquidadora, formada per 5 acreditadors, 5 afectats i un secretari qui té la facultat, en virtut del Conveni, de procedir a la venda i cobrament de les quantitats adeudades. Però aquesta Comissió Liquidadora no ha pogut constituir-se, donada l'aferrissada oposició dels adjudicataris més actius, que consideren necessari esgotar, no solament la possibilitat de finançament oficial de l'Institut Nacional de la Vivenda a que feia referència el Conveni de la suspensió de pagaments i que ja fou explícitament rebutjada pel Ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme, sino també, qualsevol altra possibilitat de finançament oficial.

● **"Fer gestions a nivell polític per aconseguir que l'Estat es faci càrrec del finançament".**

● **"Si això falla, consignar les quantitats per a tornar els diners".**

En aquestes circumstàncies, la Junta General de VIMUGRAS, reunida el dia 16 d'Octubre passat, va aprovar un informe que establís els següents objectius:

a). **Relació amb els afectats. Gestions per a aconseguir l'edificació a càrrec de l'INV.-**

Tenint en compte la pràctica impossibilitat de que aquesta financiació arribi, l'objectiu hauria d'ésser esgotar les últimes possibilitats d'aconseguir la construcció de les vivendes, i, fet això, tornar els diners que foren entregats al seu dia pels adjudicataris.

Convé, a més, fer el seguiment dels plets pendents.

b). **Expedient de suspensió de pagaments.-**

Cal facilitar que aquest assumpte surti de "l'impasse" en que es troba, facilitant que pugui produir-se la venda, un cop esgotades totes les possibili-

tats de construcció o financiació a càrrec de l'INV. Hauríem d'intentar que la venda no es produís d'una forma descontrolada i per preu inferior al valor normal de la finca.

c). **Administració i funcionament de la societat.-**

Hem d'aconseguir una estructura administrativa i comptable mínima, que mantingui al menys el nivell d'informació necessari per a que els òrgans rectors puguin prendre decisions.

d). **Situació financera.-**

L'objectiu ha d'ésser d'una banda mantenir clarificada la situació financera global, i per l'altra mirar d'esmoreir al màxim els efectes del pagament dels crèdits, fent que siguin retornats a llarg termini i en les millors condicions possibles.

En conseqüència, es proposaven les següents mesures concretes:

1). Comunicar a la Conselleria d'Ordenació del Territori i Obres Públiques, l'existència del problema. Entrevista amb el Conseller per veure si la Generalitat pot facilitar alguna via de solució (Octubre).

2). Fer gestions a nivell polític (cada grup municipal pel seu compte, però coordinades i informades a través de la Presidència) per tal d'aconseguir que l'Estat es faci càrrec del finançament del projecte. (Novembre).

3). Si el punt anterior falla, acordar consignar als propers pressupostos ordinaris les quantitats suficients, per a anar tornant els diners als adjudicataris, comprant-ls-hi els crèdits. Amb aquesta mesura, a més tindriem accés, per subrogació, a la Comissió Liquidadora (Desembre).

4). Regularitzar les qüestions administratives i comptables, encomanant a un funcionari el seguiment burocràtic de cartes, bancs, etc., i encomanant a algú l'elaboració dels documents comptables exigits per la Llei (Octubre).

5). Fer el seguiment de tots els afers jurídics pendents.

res, creant càtedres per a l'ensenyament d'alguns instruments que actualment no existeixen. L'aprovació del Reglament del Patronat i la seva constitució, ha estat igualment una feina duta a terme aquests darrers mesos.

En el Col·legi Municipal d'EGB s'ha posat especialment l'accent en intensificar les relacions entre Claustre-Associació de Pares-Comissió d'Ensenyament, a través del Patronat. Tant en aquesta escola, com en les escoles Bressol, s'han aprovat també els Reglaments del Patronat, i aquests han quedat constituïts.

De les escoles Bressol, que en fem comentari apart, s'ha de remarcar que la principal preocupació de l'Ajuntament, ha estat la d'encaminar la seva precària economia i plantejar, definitivament, la seva estructura pedagògica.

Altres actuacions

En el capítol d'actuacions diverses que ha impulsat la Comissió, el Gabinet Psicopedagògic, després de la resolució del Concurs convocat per a cobrir el servei, ha iniciat les seves activitats, que considerem com un pas inicial, donat que la tasca que hom pot fer és encara incompleta, però absolutament imprescindible per a la bona marxa de les escoles, i que esperem poder ampliar.

Aquest gabinet comporta el treball de quatre persones dedicades a l'orientació de casos de nens que tenen dificultats d'aprenentatge, així com de descobrir i orientar també, els escolars amb problemes de tipus psicològic. La seva actuació està centrada, en aquest moment a les escoles estatals i municipals, i potser haurém de procurar una divulgació de les seves activitats, desconegudes per alguns sectors, que les haurien de conèixer.

En el camp de la Higiene Escolar, es competència de la Conselleria de Sanitat en el qual hem treballat conjuntament, s'ha hagut de procedir al control d'un focus de tuberculosi, aparegut en dues escoles. Malgrat haver topat amb algunes incomprendions es preveu una solució pròpera.

La Conselleria de Sanitat de la Generalitat ha dictat unes normes serioses per a les revisions mèdiques escolars, que es faran als alumnes de 1er. 5è i 8è de bà-

sica. En aquest tema, s'ha mantingut també la intensa col·laboració entre les comissions d'Ensenyament i Sanitat de l'Ajuntament, que permetrà començar immediatament aquest control, segons les normes de la Generalitat.

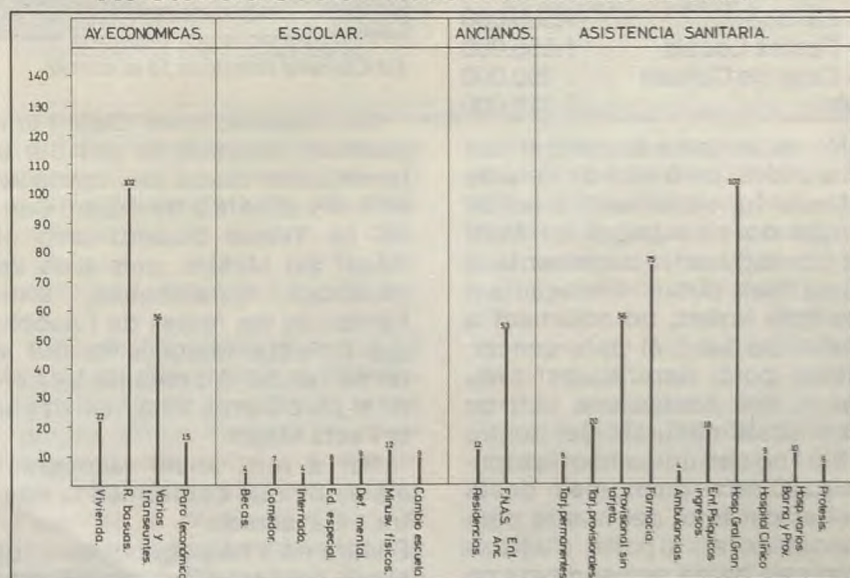
Una iniciativa, en la qual la Comissió té moltes il·lusions, és posar en funcionament un Casal del Mestre, ubicat a l'antiga casa Pedrals, que faci funcions de centre d'orientació pedagògica per a professors. Els fruits de la feina de preparació i muntatge del Casal hom preveu enllestir-los aviat.

Entre els treballs de preparació realitzats l'any 80 i que en aquests moments estan ja sortint a la llum, hi ha un extens programa d'activitats extraescolars, extensiu tant a l'escola pública com a la privada. Aquest curs s'inicia d'una forma experimental amb la convenció que, en el futur, sigui una cosa permanent en les programacions educatives de les escoles de Granollers.

L'Ajuntament ha hagut de fer una acció subsidiària del Ministeri en el camp de la formació d'adults, degut a les migrades dotacions de professors per atendre-la. L'esforç ha estat i és important, i podem dir que sense l'acció municipal, la situació d'aquesta àrea fóra un autèntic desgavell.

L'any passat, el Ple de l'Ajuntament va pendre l'acord d'acceptar un crèdit del Banc de la Construcció, com a font bàsica de finançament per a la construcció d'un nou edifici destinat a l'Escola Cooperativa Sant Esteve, a la qual, ja anteriorment, el propi Municipi havia cedit un solar. L'acord Municipal imposava el condicionant d'un conveni Cooperativa-Ajuntament per al futur funcionament de l'escola. S'ha redactat, ens trobem ara, en una fase de negociacions. L'acord definitiu i la culminació de tots els tràmits administratius, permetran a curt termini iniciar les obres del Centre.

Asistencia Social: Resumen-Memoria-1980

Gastos de rehabilitación y asistencia sanitaria y social	500.000
Aportaciones instituciones benéficas	1.927.500
Gastos servicios de desratización	400.000
Asistencia médico-farmacéutica a indigentes y jubilados	450.000
Protésis médicas	80.000
Ayuda a indigentes	300.000
Socorros a transeuntes	30.000
Protección a la infancia	250.000
Ambulancias e internamientos enfermos mentales	100.000
Estudios, prevención y campañas	100.000
Coordinación servicios sanitarios (urgencias)	3.200.000
Aportación al Asilo de ancianos	1.250.000
TOTAL	8.587.500

Distribución del presupuesto de la Comisión de Asistencia Social para el año 1980.

Qualificar les escoles

Els nens de Granollers tindran nova escola l'any vinent

La Comissió d'Ensenyament té al seu càrrec el control i l'impuls d'unes zones d'activitat Municipal, que bàsicament podríem dividir en tres grans apartats: Escoles estatals, escoles del Patronat Municipal i altres actuacions. Cada una d'aquestes àrees requereix unes atencions importants que demanen, si més no, gran dedicació de temps dels responsables municipals.

Escoles del Patronat

En aquest camp, cal destacar l'esforç que ha de dur a terme l'Ajuntament, en quant a manteniment: neteja, calefacció i obres, que suposa una bona part del pressupost de la Comissió. Hem de remarcar la importància de les atencions que s'ha hagut de donar a alguns centres, -no pas els més antics- com el Granularius, el Bellerà o el Vallès, de recent construcció, que necessiten més que les despeses lògiques, degut a la seva deficient qualitat. Tot i que les reparacions són constants, i que l'Ajuntament no hi escatima res, podem dir que el seu estat, no ens satisfà gens.

La nostra ambició, juntament amb la constant dedicació, va dirigida a obtenir una millora pel que fa a la qualitat d'ensenyament, procurant, que el nombre d'alumnes no estigui en cap moment, pel damunt de la xifra nor-

mal, que és la primera condició per a dur a terme totes les altres accions de millora.

Hem procurat actuar intensament, per canalitzar la catalanització de mestres i alumnes, procurant fer-ho amb sentit comú, sense imposar res, i que esperem que serà estès per tots els ciutadans, com nosaltres mateixos ho entenem.

Aquest curs, iniciat al setembre del 80, s'ha posat en marxa l'Escola Pau Vila al Barri de Ponent, la inauguració de la qual ha presentat curulla de problemes, essent el més important la construcció de l'accés viari, donat que el Centre estava ubicat en una maçana sense comunicació.

Ha estat adjudicada, després de moltes pressions de la nostra Comissió, la subasta d'ampliació del grup Alexandre Galí, al barri del Nord. Així ens ho comunicà a finals de desembre la De-

legació del Ministeri de Barcelona.

Escoles estatals

En el capítol d'escoles del Patronat Municipal, la de major nombre d'alumnes és l'Institut Politècnic, conegut entre nosaltres com l'Escola del Treball. Durant aquest any, s'ha estat negociant, juntament amb l'Escola de Mataró, un conveni amb el Ministeri d'Educació, per tal que, dins les característiques especials que dóna la municipalitat d'ambdues escoles, poguessin tenir, des del punt de vista econòmic, una certa seguretat. Les negociacions han quedat interrompudes degut als traspassos, però sabem que la Generalitat es proposa donar una bona solució als problemes de les escoles del treball de Granollers i Mataró.

D'altra banda, gràcies a les previsions fetes durant l'any 80, està a punt de convocar-se un concurs, per a dur a terme la segona i tercera fase de les obres de l'Institut Politècnic. Al començament del curs 80-81 hi ha hagut eleccions per l'equip de direcció de l'Escola. Aquestes eleccions s'han produït amb certes tensions, dintre el context de la situació del centre. La Comissió d'Ensenyament creu que l'escola ha entrat en una etapa més serena, i té igualment el convenciment que l'aprovació del nou Reglament del Patronat, en la qual han tingut ocasió d'intervenir tots els estaments implicats, i la constitució de la seva Junta, són l'instrument just i necessari per al bon govern del centre. Serà, creiem, la garantia que es corregirà qualsevol desviació que obstaculizi l'activitat normal de l'escola.

A l'Escola de Música, l'acció de la Conselleria ha consistit, bàsicament, en anar assentant les bases per a la potenciació del Centre que esperem dur a terme durant l'any 1981, augmentant la seva capacitat, tant des del punt de vista del nombre d'alumnes, com de la diversificació de les assignatu-

de la Diputació, i mentre aprovem la Ponència dependent del Patronat de Cultura.

Com a coses veritablement importants i de darrer minut cal esmentar les següents.

La presentació de l'expedient de sol.licitud de l'emissora de ràdio, en el qual s'hi ha treballat durant més de vuit mesos.

La presentació al Consistori de l'estudi sobre edificis singulars d'acord amb la Comissió d'Urbanisme i que pot donar a la vila un catàleg interessant.

Hom està encara realitzant un resum per a obtenir o almenys senyalar aquells llocs més idonis per tal de recuperar espais on realitzar fires o exposicions i un lloc d'on poder obtenir un Teatre per a la Ciutat.

No cal dir que dins aquest mateix estil s'està pensant en l'ampliació i o millorament dels edificis de cultura a nivell general.

Per acabar aquesta enumeració cal dir un parell de coses més: en primer lloc, que durant set mesos hem fet sortir un petit Butlletí de Cultura que informa de les activitats culturals. En segon lloc un fet a la vegada curiós i de molt valor pels Granollerins; hem recuperat un llibre d'actes del nostre Ajuntament de l'any 1438 i que es trobava en mans particulars a Barcelona. Ara caldrà transcriure'l i exposar-lo.

Ens queda en suspens el projecte de creació d'un Arxiu Històric aprovat fa més d'un any i d'impossible realització per manca d'edifici i de fet per manca de diners.

La cultura no tè lleis

Resumir a grans trets quin ha estat el treball d'una Comissió de Cultura sigui d'on vulgui, ens sembla força perillós. No són les Comissions de Cultura les qui poden recolzar-se en una legislació o en les pures i simples necessitats per a dur a terme una tasca concreta; cultura vol dir tot justament això, acceptar que per a una mateixa cosa hi poden haver idees molt variades. D'altra banda, posar-nos només a explicar els perquès tampoc ens sembla correcte, no es tracta de justificar, sinó de dir fins on s'ha anat; haurem de deixar els perquès per a un altre dia o per quan els Granollerins curiosos, tant de bo n'hi haguessin molts, vulguin venir a preguntar a l'Ajuntament.

Hisenda

Una herència amb xifres vermelles

L'actuació de la Comissió Municipal d'Hisenda en el propposat any 1980 ha estat marcada per una constant: la greu situació econòmica del Municipi, ocasionada per la manca de recursos financers per atendre l'endeutament que, en bona part, prové d'anteriors Consistoris.

L'insuficient participació de l'Estat en el finançament de les Corporacions Locals, així com el retard en el lliurament d'aquests recursos, ocasiona una crònica insuficiència de tresoreria que impossibilita poder atendre amb regularitat fins i tot els pagaments més urgents i fixos, implica despeses costosíssimes.

cial (mitjans d'Agost), ocasiona un retard en la comptabilitat, que impossibilita donar en aquests moments l'estat de comptes de final d'any. Aquest inconvenient es solventarà amb la prevista mecanització de la comptabilitat.

Cal dir també que es va aprovar el tercer Pressupost Extraordinari de Liquidació de Deutes, que segons les disposicions vigents sembla que serà l'últim, i del qual la Delegació d'Hisenda eliminà una sèrie de despeses derivades d'antics crèdits i operacions de tresoreria que hauran de ser incloses en el Pressupost Ordinari.

● Insuficient participació de l'Estat en el finançament de les Corporacions Locals i excessiu retard en el lliurament de recursos.

Per tal d'intentar pal·liar aquest problema, s'ha aconseguit un avantatjós tracte amb una entitat bancària, en la qual es centralitzen els comptes municipals, fins ara força dispersos.

Una de les preocupacions de la Conselleria era fer un Pressupost Ordinari equilibrat, cosa sempre difícil donada la descompensació entre els ingressos i les despeses que hauria d'atendre el municipi. S'aprovà un pressupost nivellat a 468.200.000,- Ptes. però la tardança en rebre l'autorització ofi-

En quant als impostos i taxes municipals, només s'han modificat algunes Ordenances de poca incidència, i que en el temps havien quedat desfasades.

Cal destacar, finalment, que s'ha concertat amb la Diputació el servei de cobrament d'execucions municipals per a que es realitzi mitjançant l'Oficina de Recaptació de Tributs de l'Estat, la qual cosa representa, en èpoques de coincidència de períodes cobratoris amb l'Estat, una facilitat pel Contribuent, així com un major índex de cobrament pel municipi.

Dades estadístiques any 1980

Reunions Comissió Informativa d'Hisenda	40
Propostes a la Comissió Municipal Permanent	387
Propostes a l'Ajuntament Ple	24
Reclamacions ateses	295
Reclamacions al Tribunal Econòmic Administratiu	112
Ordenances fiscals modificades	13
Ordenances fiscals de nova creació	1
Ordres de pagament	3500
Ordres d'ingrés	1300

Nova biblioteca universitària a l'Escola del Treball

De les tasques iniciades en l'exercici anterior per la Comissió de Cultura s'han acabat quasi totes aquelles que tenien més importància; resten però, algunes que són en aquest moment objecte d'estudi.

Volem donar primer una breu visió de la capacitat econòmica de la nostra Comissió, car tothom està ben segur que sense diners no cal posar-s'hi.

La Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Granollers ha tingut per al exercici 1980 presupost de 10.000.000 de pessetes. No donarem tota la distribució car fora molt llarg i pesat, però sí podem dir on han anat les despeses més importants.

1.- Museu	3.500.000
2.- Emissora	1.500.000
3.- Festes Locals	1.550.000
4.- Casa de Cultura	850.000
Total	7.350.000

No estan totes completament exhaurides, però això és defecte del seu funcionament, i ho és perquè no s'ha pogut fer front als corresponents pagaments, a causa del pobre finançament que hem sofert, no solament a Granollers sinó al país sencer. Veureu però, amb aquest breu resum, que només una part de les entitats culturals del nostre poble i no pas únicament les municipals se'n duen més de la meitat del total del nostre presupost anual; a partir d'aquí la Comissió ha de cercar diners on sigui per a dur endavant les festes o ajudar a realitzar actes diversos, així com per a poder realitzar altres tipus d'activitats que estan limitades pel dèficit econòmic.

No cal dir que els actes que s'han organitzat de tipus festiu han estat els tradicionals i algun altre que ha representat un assaig per a properes ocasions; així, tenim que, a primers de gener de l'any passat vam organitzar uns pastorets en homenatge a en Folch i Torres, amb no massa assistència de públic.

La Cultura també es fa al carrer

Així mateix, hem clos l'any intentant veure si es pot dur a terme una tasca de contacte amb els infants a través del Centre de Teatre d'acord amb el Casal del Mestre, pels dies de vacances nadalenques. Dins l'àmbit de les festes de l'Ascensió i Festa Major s'ha dut a terme també la prova de fer servir el parc Torres Villà, reeixit per la Festa Major.

Per a reis, anem recuperant els estris que conformen la nostra Cavalcada. Encara no s'ha pogut obtenir tot el que cal però sí que aquest any hem pogut ja millorar les carròses.

No al desencís

Aconseguir però, aquestes coses mínimes ha representat demanar ajut als Granollerins a dos nivells: a nivell econòmic i a nivell de treball. En aquest darrer acusem una certa fatiga i veiem com ens hi manca gent que si en un principi s'ho prengué molt seriosament, ara afluixa el ritme; és realment pesat i potser no

sempre hem estat a l'alçada que calia, però no ens cansem de dir que els cansats són els qui fan la feina i que quants més siguem més possibilitats hi haurà que tot surti com cal. Tot i així s'ha constituït definitivament el Secretariat del Consell Local de Cultura que ja ha anomenat els dos representants al Patronat de Cultura de l'Ajuntament, i s'ha donat forma al Patronat del Museu, aprovat en sessió plenària fa uns mesos. D'altra banda estem a punt de signar el Conveni Generalitat - Ajuntament per a la creació d'una biblioteca a nivell universitari dins l'Institut Politècnic que, essent pública, abastarà un ampli espectre d'estudi i consulta pels estudiants de la nostra vila. Tenim obert des de fa uns mesos un expedient per a veure quina mena de conveni hom pot establir entre la Diputació i nosaltres, a fi de donar suport i millorar les condicions d'actuació del Centre Comarcal de Teatre, independentment que s'hagi reestructurat el seu funcionament, que ara consta d'un Consell de Gestió, tot esperant la resposta

Sis milions d'estalvi

La Comissió Municipal encarregada dels serveis públics a Granollers s'ha proposat, a partir de les necessitats ciutadanes, cubrir uns objectius de gestió, determinant clarament la fórmula més adequada per a cada servei, l'àmbit de la seva competència i el control de qualitat i cost

L'Ajuntament ha encarregat un estudi sobre transports públics i circulació, per tal de definir la xarxa bàsica del tràfic, a fi de millorar un servei no massa eficient, a conseqüència de l'antiquat traçat de línies, i en part, també, per l'estat dels propis vehicles. En aquest sentit, l'Ajuntament ha informat desfavorablement de tres sol·licituds presentades per l'empresa concessionària "Autobusos Granollers S.A." per considerar-les excessives, basant-nos en el criteri de promocionar la utilització del transport públic. Per altra banda, són objecte d'estudi la creació d'una tarifa reduïda pels jubilats i les possibles ubicacions d'una estació d'autobusos pel transport inter-urbà.

Semaforització

Malgrat la insuficiència de recursos econòmics hom ha pogut instal·lar semàfors a les cruïlles del carrer Girona amb l'accés al barri Bellavista i al carrer Pere el Gran, i a la del carrer València amb el carrer Ponent. A més a més s'ha col·locat un regulador electrònic a la cruïlla Girona - A. Vinyamata - Avgda. del Parc que permet efectuar les maniobres necessàries. Per altra banda esta en projecte la instal·lació de semàfors a la intersecció del carrer Verge de Núria amb el de Roger de Flor i a la carretera Nacional - 152 quan travessa l'avinguda Jordi Camp i l'avinguda Sant Julià.

Suministre d'aigua

L'Ajuntament té concedit el suministre d'aigües a dues empreses. L'actuació de la Comissió de Serveis s'ha limitat a controlar la qualitat i el cost de l'abastament. En aquest sentit, hom pot estar satisfet del servei que ofereix, al 70 per cent de la població l'empresa Sorea, a qui

l'Ajuntament va informar favorablement d'un augment de preus, donat que no s'havia produït cap puja des de l'any 75 i que en contrapartida es proposava un nou sistema de cobrament que evita sobreconsums innecessaris, tot establint el següent barem:

Consum fins 10 m³ mes 17 ptes. m³.

Consum des de 10 m³ mes 18,3 ptes. m³.

Consum industrial 18,3 ptes. m³

En quant a l'empresa "Sociedad de Aguas de Luis Serra", l'Ajuntament ha sol·licitat un pla de millores, donades certes deficiències en el suministre i en la xarxa de canonades. Per altre banda, l'Ajuntament s'ha dirigit a la Conselleria d'Obres Públiques de la Generalitat sol·licitant un estudi hidrogeològic, per saber les possibilitats d'obtenir aigua del nostre subsol, rebent l'oportuna confirmació que es portarà a terme enguany.

Escombraries

L'Ajuntament valora positivament el grau de qualitat aconseguits en els serveis de recollida

d'escombraries i neteja gestionats per l'empresa concessionària COMUSA. Tot i així, hom preveu per aquest any una modernització del material. Malgrat tot, però, l'Ajuntament ha modificat la fórmula de revisió de preus, aconseguint un estalvi per als ciutadans de 6.000.000 de ptes. en els darres dos anys.

En quant a la neteja, cal dir que en col·laboració amb la Comissió d'Acció Ciutadana s'han instal·lat 260 papereres a diferents indrets de la Ciutat, que contribuiran obviament a millorar l'estat dels carrers.

Pel que fa referència a l'eliminació de la brutícia, la Comissió de Serveis ha portat a terme una seriosa vigilància de l'abocador, tot controlant les operacions tècniques de compactació i recobriment de les escombraries domèstiques, comptant amb l'assessorament del Servei de Medi Ambient de la Diputació.

Cal dir però que l'Ajuntament és conscient que no és aquesta la millor manera de tractar el tema de les escombraries, i ha relleuït la idea d'una mancomunitat a nivell del Vallès Oriental per tal de reduir costos i minvar l'impacte de la deixalla sobre el medi ambient.

	Preu sol·licitat	Informe de l'Ajuntament	Preu aprovat pel govern civil
Data	1 febrer 80	26 febrer 80	25 abril 80
A	18	15	17
B	21	16	18
C	134 (10 Viatjes)	118 (10 Viatjes)	350 (24 Viatjes)
Data	15 juliol 80	24 juliol 80	28 juliol 80
A	18	17	17
B	21	18	18
C	360 (24 Viatjes)	312 (24 Viatjes)	350 (24 Viatjes)
Data	7 octubre 80	6 novembre 80	A: bitllet feiners B: bitllet festius C: abonament
A	18	17	
B	21	18	
C	360 (24 Viatjes)	312 (24 Viatjes)	

Quadre de sol·licituds i concessions respecte a les tarifes del transport públic.

Nova legislació municipal

La Comissió de Governació ha dirigit llurs esforços durant l'any 1980 a actualitzar i adoptar la legislació del Municipi a la nova situació política, tot oferint a la població un marc jurídic de convivència d'acord amb les seves aspiracions. Lògicament, doncs, s'ha començat per la confecció d'una nova reglamentació urbana -el que fins ara es coneixia com "Ordenances Municipals de Policia i Bon Govern"- que suposarà una reorganització de la vida pública de la Ciutat. Els fruits d'aquest treball hom podrà valorar-los a partir del mes d'abril, quan l'Ajuntament en Ple aprovi l'esmentada ponència.

Ordenació del Tràfic

Pel que fa a l'ordenació del tràfic, matèria competitiva de Governació, hom no pot fer pas un balanç exhaustiu degut a l'estudi sobre transports públics, circulació i aparcament que s'ha encarregat a l'empresa "Est" i que malauradament encara no ha finalitzat, tot i que les bases del contracte obligaven al lliurament de les conclusions finals per al mes d'octubre passat.

Un cop realitzat aquest estudi, juntament amb un informe de la Generalitat, es podrà pensar en portar a terme les accions oportunes per a la normalització del tràfic a Granollers. Malgrat això, la Comissió de Governació ha intentat aplicar mesures correctores provisionals, a fi d'obtenir una major fluïdesa de la circulació en el terme municipal, sigui a partir dels suggeriments dels veïns, de la Policia Municipal o d'estudis propis realitzats per la Comissió. En aquest sentit, cal dir que els canvis de sentit de la circulació, i la col·locació de semàfors i senyals s'han fet a partir de criteris comuns amb els estaments ciutadans afectats i els informes dels tècnics.

Aquesta tasca, de caràcter restringit fins ara, es desenvoluparà amb una major fermesa a partir de les conclusions de l'esmentat

informe sobre circulació i transports públics en el qual s'han invertit 1.860.000 pessetes.

Al fer balanç de les tasques desenvolupades pels departaments que conformen la Comissió de Governació s'ha valorat molt positivament la gestió de la Guàrdia Urbana. Hom ha creat la figura del Guàrdia de Barri, assolint resultats que es poden qualificar d'òptims. Els barris de Can Bassa, Sant Miquel, La Font Verda, Granollers Centre, Lladoner, Ponent, Congost i Sota el Camí Ral han comptat amb dos agents de servei durant setze hores diàries.

Per altra banda, el pressupost de 1980 ha hagut de fer front a les despeses de renovació del vestuari de la Guàrdia Urbana, així com del millorament de l'equipament tècnic i d'infraestructura: armament, transmissors, vehicles, etc. El quadre adjunt reflecteix una petita part de les accions realitzades durant l'any passat.

Estadística

A finals de l'exercici anterior

la Comissió de Governació ha preparat i organitzat el departament d'estadística per tal de dur a terme en aquestes mateixes dates la renovació del padró municipal de població, edificis i vivendes. Així mateix ha estat a càrrec de Governació l'expedició de certificats, elaboració de fitxers i control de quintes que hom pot dir s'ha dut a terme amb un alt nivell d'eficàcia i racionalitat.

Règim Interior

Finalment cal destacar l'esforç desenvolupat per a racionalitzar l'organització administrativa de la Casa Gran, donada, fins ara, l'absència d'un clima administratiu favorable, la confusió de funcions i la manca de coordinació, que ha implicat la disparitat de criteris existent.

Així doncs, l'Ajuntament ja està preparat en aquests moments, per a dur a terme una progressiva mecanització de determinats circuits. Hom evidencia la simplificació i acceleració dels tràmits administratius tant en benefici de la població com de la pròpia Corporació.

Guàrdia Urbana: Resum-memòria 1980

Denúncies per pèrdua o robatori de carteres	576	345
Denúncies per robatori d'automòbils	262	107
Denúncies per robatori de motocicletes	48	21
Denúncies per robatori de ciclomotors	92	46
Denúncies per robatori de bicicletes	7	4
Denúncies per pèrdues diverses	91	-
TOTAL	1076	325⁽¹⁾

⁽¹⁾ Els vehicles recuperats durant l'any 1980 suposen un augment absolut de 141 i 136 respecte als dos anys anteriors.

Accidents de circulació

Sinistres	425
Morts	5
Ferits lleus	239
Ferits greus	10
Total víctimes	254

S'ha produït un augment absolut respecte a 1979 de 173 sinistres i 101 víctimes

Servei de Protecció Ciutadana

Intervencions per engegada d'alarma	34
Actuacions per delictes contra la propietat	81
Intervencions en incendis, inundacions i salvaments	126
Aixecaments de cadàvers	7
Escàndols i baralles	15
Escolta en manifestacions, cavalcades i competicions esportives	219
Assistència i ajuts	130
Intervenció d'obres	16
Deshuïcis	6
Alarmes de bomba (falses)	7

El mercat del dijous

L'antic comerç, posat al dia

Durant l'any 1980 s'ha procedit a una reestructuració en l'organització del Mercat del dijous, a partir dels interessos que acredita per si mateix i dels propis interessos dels comerciants locals, sense oblidar llur funció com institució municipal que ha contribuït decisivament al desenvolupament comercial de Granollers.

D'entre les tasques realitzades l'any passat cal destacar en primer lloc el sanejament dels deutes endarrerits, aconseguint liquidar el 80 per cent, que hom pot considerar com un èxit, tenint en compte la disbaixa dels fitxers.

Amb el nou sistema de control de les parades que s'ha dut a terme, s'ha aconseguit, a més a més, augmentar un cent per cent els ingressos d'arbitris per venda ambulants. Per altra banda, s'ha reforçat la vigilància policial, a fi de vetllar per la seguretat de comerciants i consumidors.

Joventut

Tot esperant el Casal

Hom pot dir que la Comissió de Joventut de l'Ajuntament ha estat la més abandonada de totes, car amb un pressupost de 250.000 pessetes les limitacions són ben paleses.

Tot i així s'ha procedit a la neteja i acondicionament de l'antic local de l'OJE per a convertir-lo en Casal de Joventut. Àdhuc s'ha comprat el mobiliari i està previst instal·lar-hi alguns tallers on es desenvolupin diverses activitats de tipus educatiu.

Per altra banda s'ha intentat potenciar el Consell Local de Joves com aglutinant i coordinador de les entitats juvenils de la Ciutat. Es una tasca prou complicada donat el nivell de desercions, i la manca de competències, però hom preveu que el Consell de Joves gaudirà en un futur no gaire llunyà d'un poder executiu que li doni raó d'existència.

També s'han mantingut contactes amb la Generalitat per tal de negociar subvencions i intercanvis culturals així com un servei d'assessorament per a dur endavant idees que puguin interessar al jovent de Granollers. Hom espera que a partir de l'obertura definitiva del Casal començaran diverses activitats. Hom pensa en la promoció de colònies d'estiu, la creació d'un servei d'informació sobre viatges, vacances, etc., l'edició d'una revista, etc. Àdhuc s'ha parlat amb representants del Centre de Teatre per a organitzar curssets i actes relacionats amb l'art dramàtic. Finalment, cal destacar la creació d'un taller d'electrònica a càrrec d'alumnes de l'Escola del Treball amb material adquirit pel propi Ajuntament.

Esports

Més equipaments per a les escoles

La Comissió d'Esports de l'Ajuntament ha assumit durant el darrer any les competències assignades al Patronat Municipal d'Esports, donat que la composició d'aquest era totalment desfassada en relació al regim municipal democràtic. Malgrat tot però, la intenció de la Comissió d'Esports ha estat la de reorganitzar el Patronat d'acord amb unes noves ordenances que li otorguin la capacitat executiva necessària per a poder cobrir l'objectiu de fomentar les activitats esportives a la Ciutat, així com la promoció i construcció de noves instal·lacions i la coordinació de les entitats locals.

A més a més, la Comissió Municipal d'Esports ha gestionat amb diverses aportacions econòmiques el millorament de l'equipament esportiu de les escoles estatals, facilitant sempre els monitors i les instal·lacions, tot seguint el principi prioritari de potenciació de l'esport escolar. Així doncs, s'ha dut a terme l'organització dels Campionats Escolars celebrats durant els dissabtes del curs i s'ha donat l'oportunitat als alumnes de quart curs d'Educació General Bàsica d'aprendre a nadar mitjançant els cursets gratuïts impartits a la piscina municipal.

Cal esmentar finalment la continuació, en el seu segon any, del Centre d'Iniciació Tècnica-Esportiva amb l'admissió de quaranta alumnes nous a primer curs i iniciar el segon curs amb els quaranta alumnes admesos per al curs 1979.

ANUNCI

Hom fa saber a tots aquells contribuents afectats per l'Impost Municipal de Radicació corresponent al segon semestre de l'any 1979 que el termini de pagament que finalitzava el 15 de març ha estat prorrogat per primera i darrera vegada fins el 15 d'abril proper.

Es recorda que els contribuents que no hagin satisfet l'Impost de Radicació abans de finalitzar el termini senyalat es veuran obligats a pagar els recàrrecs que marca la legislació vigent.

Tant per a pagar l'Impost Municipal de Radicació com qualsevol altre arbitri, els contribuents tenen a la seva disposició les noves oficines de recaptació d'impostos al carrer Corró número 16.

Cercant la participació

La Comissió d'Acció Ciutadana fou constituïda pel nou Ajuntament democràtic per tal d'establir els vincles necessaris entre el poble i la pròpia Corporació i assolir un nivell suficient de participació dels ciutadans en el desenvolupament de les tasques municipals.

Aquest ambiciós objectiu ha topat però, amb la problemàtica general dels nous ajuntaments, que s'han trobat amb un dèficit econòmic que cal eliminar urgentment i amb una administració intoxicada pels vicis de l'etapa anterior. Això implica que les principals despeses del Municipi vagin destinades a cobrir les necessitats mínimes dels serveis més immediats.

Precisament, l'entrebanc principal que ha trobat la Comissió d'Acció Ciutadana ha estat la integració en el mateix departament que la Comissió de Serveis, la de major assignació econòmica, donat que ha de fer front a les despeses inajornables dels serveis públics, conseqüència que el pressupost d'Acció Ciutadana per l'any 1980 hagi estat de només un milió de pessetes. Aquest problema però, està a punt de solucionar-se, després d'ésser aprovades les normes de règim interior que comporten la creació d'un departament conjunt d'Acció Ciutadana i Assistència Social.

Durant l'any 1980 s'han marcat dos objectius complementaris: En primer lloc, s'ha potenciat la informació envers els ciutadans amb la creació del Gabinet Municipal de Mitjans de Comunicació i la contractació d'un periodista professional, que entre d'altres funcions s'encarrega de l'edició del butlletí municipal "Granollers Informatiu". El butlletí no ha gaudit de la continuïtat lògica pels problemes tècnics derivats dels canvis en el cartipàs i els produïts en el propi Gabinet de Mitjans de Comunicació. Tot i així s'ha aconseguit un major protagonisme de la informació de Granollers a la premsa de Barcelona i a les revistes locals que de segur augmentarà d'ara endavant.

En segon lloc la Comissió d'Acció Ciutadana ha dut a ter-

me una tasca de col·laboració amb entitats i associacions de veïns. Ara mateix estan en procés d'elaboració quatre estudis sociològics sobre els barris Sota el Camí Real, Can Bassa, Quatre Barris i Ponent, les conclusions dels quals faran conèixer a fons la problemàtica real de cada barri i hom podrà satisfer aquelles necessitats més peremptòries, de la matèria que sigui, a partir de les propostes de cada barri i en connexió amb el departament corresponent.

Campanyes d'Informació

Per altre banda, la Comissió d'Acció Ciutadana ha projectat tres campanyes informatives referents al Pla General d'Ordenació Urbana, el pressupost de l'Ajuntament i la neteja de la Ciutat. La primera s'ha portat a terme en col·laboració amb la Comissió d'Urbanisme i està a punt de posar-se en pràctica; hom ha confeccionat un recull fotogràfic de tots els plans urbanístics que ha tingut Granollers

des del temps dels romans que s'exposarà aviat al Museu, amb un programa de video que, a més a més, farà referència al procés d'elaboració del nou Pla. Al mateix temps s'editarà un catàleg amb tota la informació.

Cal dir que d'ara en endavant les campanyes informatives de l'Ajuntament comptaran amb el suport de nou murals il·luminats de recent adquisició, que hom col·locarà en els llocs més concorreguts dels barris granollerins.

Tràmits de Denúncies

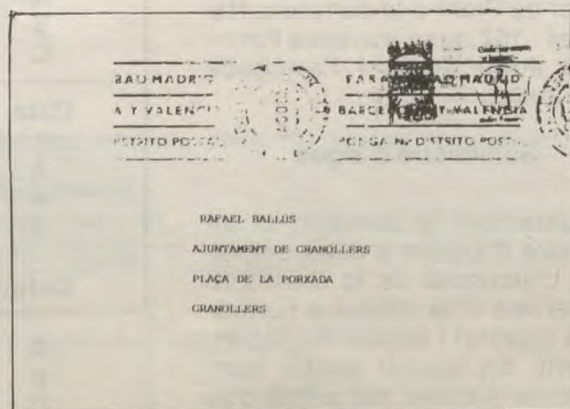
En un altre ordre de coses, la Comissió d'Acció Ciutadana s'ha encarregat de tramitar les denúncies per molèsties domèstiques, és a dir, sorolls, rec de plantes a deshores, etc. En aquest sentit l'Ajuntament s'ha vist obligat a tancar per temps indefinit el pub "Batistutte", el pub "Tito's" i la discoteca "Tommy". També hi ha hagut altres sancions a locals d'aquests tipus, alguns dels quals han degut canviar la denominació per tal de complir l'estricta horari dels bars, evitant així els sorolls a hores que hom pugui perjudicar el descans nocturn del veïnat.

A partir d'ara inclourem en aquesta secció de "Granollers Informatiu" cartes dirigides a l'Alcalde.

Esperem la vostra participació i no oblideu indicar a la carta la conformitat per que aparegui publicada. La adreça es molt senzilla:

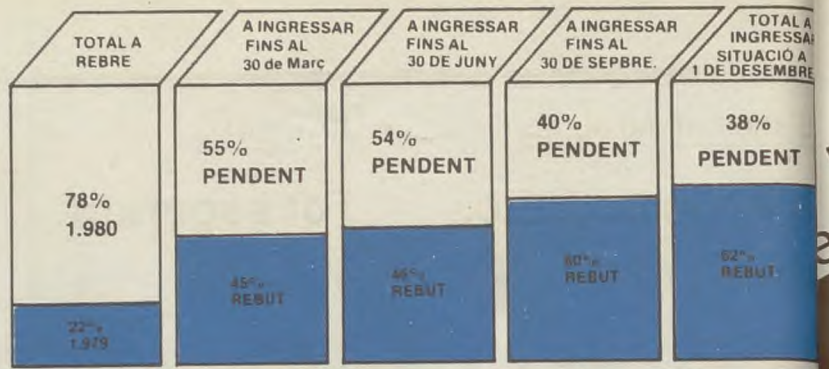
- Ajuntament de Granollers -
Plaça de la Porxada
Granollers

Escribiu a l'Alcalde

Incidència en la tresoreria municipal del retard en rebre les transferències de l'Estat

(Dades de Desembre 1980)

	Impostos Directes (Urbana, Industrial)	Participació en Ingressos (imp. indirect., gasolina, joc, fons cooperació, etc.)	Pendent Any 1.979	TOTALS
TOTAL ANYAL				
126.050.000				
93.896.909				
49.884.388				
269.831.297				
REBUT FINS A 30 MARç				
12.828.744				
17.754.246				
30.582.990				
NO REBUT				
10.645.376				
14.179.603				
12.971.096				
37.296.075				
REBUT FINS A 30 DE JUNY				
30.440.544				
25.201.893				
6.698.685				
62.341.122				
NO REBUT				
32.677.780				
20.225.661				
18.243.508				
71.146.949				
REBUT FINS A 30 SETEMBRE				
48.985.493				
53.816.141				
17.732.949				
120.534.583				
NO REBUT				
45.691.993				
19.741.880				
19.967.620				
85.401.493				
TOTAL REBUT FINS 30 NOVEMBRE				
62.022.587				
67.577.080				
32.837.166				
166.436.843				
FALTA REBRE				
60.196.007				
29.799.090				
17.048.202				
107.043.309				

Ed
en
But